

DE GOUDEN KANDELAAR (4) in het Heiligdom van de Tabernakel hjms

Geliefde broeders en zusters, in dit laatste deel van de studie over de gouden Kandelaar komen nog twee onderwerpen aan de orde. Allereerst de gereedschappen bij de Kandelaar, welke wijzen op de noodzakelijke reinigingen én op het doven van het Licht van de Heilige Geest. Ten slotte zullen we zien dat God slechts de allerhoogste kwaliteit olijfolie geschikt achtte voor de Kandelaar.

De gereedschappen bij de Kandelaar

De gereedschappen die bij de Kandelaar behoorden, waren de snuiters en de blusvaten (Ex. 25:38; 37:23). Deze soorten gereedschappen verwijzen naar twee processen (één positief en één negatief), die zowel in de lokale gemeente als in het individu kunnen voorkomen.

De snuiters waren een soort tangetjes en werden gebruikt om de pitten van de zeven lampen van de Kandelaar te reinigen. Na de reiniging brandden de lichten uiteraard helderder. Het is niet zo moeilijk om hier de geestelijke betekenis van te verstaan.

De pit van de lamp verwijst naar ons eigen IK. De reinigingen van onze harten en van onze levens doen ons dus allereerst méér voor Jezus schijnen. Het geschiedt door de reinigingen door Jezus' Bloed (1 Joh. 1:7) en Zijn Woord (Joh. 15:3; Efez. 5:26), maar ook door de hoop op Zijn Wederkomst (1 Joh. 3:2-3), dat wij onze lichten vreugdevol helderder voor Jezus laten schijnen. En zelfs als de reinigingen moeten geschieden door kastijdingen en lijden heen (Hebr. 12:10), mogen wij ons verheugen in een voortdurend schijnen voor Jezus. Maar we mogen niet vergeten, dat de pit zich kromt (buigt) als hij schijnt en dat de kaars wordt verteerd. We zien hierin dat wij ons ego zullen moeten prijsgeven. *"Hij moet wassen (verheerlijkt worden), maar ik moet minder worden"*, zei Johannes de Doper in Joh. 3:30 over Jezus. Schijnen voor Jezus gaat gepaard met zelfverloochening en zelfvernedering (Fil. 1:29-30; 3:10-11; 1 Petr. 2:19-21; 4:12-14; Hebr. 12:5-11). Kunnen wij dit wel accepteren?

Maar de reinigingen maken ons óók vruchtbaarder in ons geestelijk leven, zoals we kunnen lezen in Jezus' woorden over de ware wijnstok en de ranken in Joh. 15:1-17.

Joh. 15:2,5,8,16 – *"Alle rank, die in Mij geen vrucht draagt, die neemt Hij weg; en al wie vrucht draagt, die reinigt Hij, opdat zij meer vrucht drage..... Ik ben de Wijnstok, en gij de ranken; die in Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht; want zonder Mij kunt gij niets doen..... Hierin is Mijn Vader verheerlijkt, dat gij veel vrucht draagt; en gij zult Mijn discipelen zijn..... Gij hebt Mij niet uitverkoren, maar Ik heb u uitverkoren, en Ik heb u gesteld, dat gij zoudt heengaan en vrucht dragen, en dat uw vrucht blijve; opdat, zo wat gij van den Vader begeren zult in Mijn Naam, Hij u dat geve."*

Als we deze verzen goed lezen, zien we dat het Zijn wil is dat wij achtereenvolgens vrucht dragen, dan méér vrucht dragen, vervolgens véél vruchten dragen, om tenslotte blijvend vruchten te dragen. God de Vader wil dat wij groeien in onze vruchtdracht. En we lezen ook, dat Hij hierin wordt verheerlijkt. Dán schijnen wij volop het Licht voor Hem.

De blusvaten waren uiteraard bestemd om de vlammen (tijdelijk) te doven, zodat de pitten van de zeven lampen gereinigd konden worden en/of olie kon worden bijgevuld. Ik stel mij daarbij voor, hoewel het niet in de bijbel staat geschreven, dat nooit alle zeven lampen tegelijkertijd werden gedoofd, omdat dan immers het Heiligdom (waarin de Kandelaar was geplaatst) in volstreekte duisternis zou zijn gehuld, zodat de priesters hun werk niet meer zouden kunnen verrichten. Dus het Licht van Jezus moet altijd blijven schijnen!

Broeders en zusters, helaas komt het proces van uitblussen soms óók in onszelf of in de gemeente voor. Ja, en helaas wordt soms het Licht van de Heilige Geest totaal uitgedoofd.

In feite is er in ons een innerlijke weerstand gekomen tegen de beoogde goddelijke reinigingen van ons hart om ons nóg helderder voor Jezus te laten schijnen. We willen ons eigenlijk liever niet gewillig onderwerpen en onze eigen zin doen. Hoe komt het negatieve proces van het uitblussen van de Heilige Geest op gang?

Ik denk dat het prille begin van dit proces een bepaalde geestelijke zelfgenoegzaamheid, moeheid of misschien zelfs sleur is, waarin wij door onze manier van leven het Licht van Jezus niet meer op z'n helderst verspreiden.

Nadat wij ná onze bekering, wedergeboorte en zelfs de vervulling met de Heilige Geest eerst zo vurig waren, begint er nu een zekere sleur op te treden. We ontdekken dat het volgen van Jezus niet alleen maar "*hosannah*" is, maar ook uit beproevingen in de dorre woestijn bestaat. Als we dan niet met volle inzet de geestelijke strijd aangaan om opnieuw het vuur in ons hart te ontvangen, raken we verzeild in situaties waarover Jezus het volgende zei in Matt. 5:14-16 – "*Gij zijt het licht der wereld; een stad boven op een berg liggende, kan niet verborgen zijn. Noch steekt men een kaars aan, en zet die onder een koormaat (noch onder een bed – Mark. 4:21; noch onder een vat – Luk. 8:16), maar op een kandelaar, en zij schijnt allen, die in het huis zijn; Laat uw licht alzo schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken mogen zien, en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken.*"

Broeders en zusters, een kaars onder een bed brandt best nog wel en geeft dus nog licht. Maar het is slechts een zwak schijnsel wat er onder vandaan komt. Jezus waarschuwt ons daarom om onze kaars niet onder een korenmaat of onder een vat of onder een bed te zetten. Hij verwijst hiermee naar het leventje van alledag. Een leven van respectievelijk eten (de korenmaat), drinken (het vat) en seksuele genietingen (het bed). Kortom, een leven waarin de vleselijke aspecten van het menselijke leven volop (ongeremd) aan bod komen. Het is dit vleselijke leven waardoor wij geestelijk in slaap vallen en niet meer de tijd van Gods oordeel herkennen. Matt. 24:37-39 – "*En gelijk de dagen van Noach waren, alzo zal ook zijn de toekomst van den Zoon des mensen. Want gelijk zij waren in de dagen voor den zondvloed, etende en drinkende, trouwende en ten huwelijk uitgevende, tot den dag toe, in welken Noach in de ark ging; En bekenden het niet, totdat de zondvloed kwam, en hen allen wegnam; alzo zal ook zijn de toekomst van den Zoon des mensen.*"

We gaan in deze situatie overigens best nog wel regelmatig naar de kerk, hoor, maar satan heeft nog maar weinig van ons te duchten.

Onze geestelijke slaap door al die vleselijke genietingen is er vervolgens de oorzaak van dat wij de Heilige Geest regelmatig zullen bedroeven. Doordat we niet meer kunnen (of willen) luisteren naar Zijn zachte, waarschuwend stem bevredigen we desondanks de slechte begeerte in ons hart en doen de zonde. Efez. 4:30 – "*En bedroeft den Heiligen Geest Gods niet, door Welken gij verzegeld zijt tot den dag der verlossing.*"

Volharden wij in dit negatieve gedrag en in deze negatieve houding, dan zal de Heilige Geest Zich uit ons leven terugtrekken. De Geest Die zo uitermate gevoelig is, verwijdert Zich uit ons leven. Hij trekt Zich terug, hetgeen betekent dat wij ook Zijn leiding en Zijn waarschuwend stem niet meer kunnen horen. En nu heeft satan dus vrij spel gekregen in ons leven en wij kunnen er beslist op rekenen, dat hij ons niet zal ontzien met zijn boze influisteringen.

Onze houding heeft de Geest uitgeblust. Dit brengt ons in uitermate groot gevaar, indien wij ons niet onmiddellijk bekeren. Want werden wij niet door de Heilige Geest verzegeld tot de dag der verlossing? De apostel Paulus waarschuwde ons daarom in 1 Thess. 5:19 – "*Blust den Geest niet uit.*"

Geliefde broeders en zusters, laten wij na deze ernstige waarschuwing nu eens kijken naar de Hebreeuwse grondtekst van "*blusvat*".

Een "*blusvat*" is in het Hebreeuws "*machtah*" (*מַחְתָּה*) en heeft de betekenis van "*verwijdering*". Zou het geen tragedie zijn, indien het Licht uit ons leven wordt verwijderd?

Leest u de volgende woorden van Jezus, de hemelse Hogepriester in Openb. 2:4-5 – "*Maar Ik heb tegen u, dat gij uw eerste liefde hebt verlaten. Gedenk dan, waarvan gij uitgevallen zijt, en bekeer u, en doe de eerste werken; en zo niet, Ik zal u haastelijk bij komen, en zal uw kandelaar van zijn plaats weren, indien gij u niet bekeert.*"

Indien wij de eerste (d.w.z. de beste) liefde voor Jezus uit ons hart laten verdwijnen en wij blijven daarin volharden, dan lopen wij het grote risico dat Hij uiteindelijk onze kandelaar van z'n plaats zal weren. Dan zullen we niet meer in staat zijn om het Licht te verspreiden en zal het duister om ons heen en in ons hart worden. En hoeveel we wellicht toch zelfs nog blijven werken voor Hem, zal desondanks het Licht niet meer worden verspreid.

Maar als we nóg dieper in de Hebreeuwse grondtekst duiken, dan ontdekken we dat het woord “blusvat” (“machtah” – מַחְתָּה) nauw verbonden is aan “me'chittah” (מַחֲתָה), dat “onheil, ruïne, puinhoop, ondergang, vernietiging, vernieling, ruïne, verschrikking” betekent. Broeders en zusters, het doven van het Licht in ons leven door de verwijdering van onze kandelaar, heeft onze verzegeling door de Geest teniet gedaan. Satan heeft weer vrij spel in ons leven! Als hij nu er in zal slagen om ons tot lastering van de Heilige Geest te brengen, dan zullen wij voor eeuwig verloren zijn. Wat een vreselijke gevolg. De totale ondergang van ons geestelijk leven met een eeuwig verderf tot slot.

Mark 3:29 – *“Maar zo wie zal gelasterd hebben tegen den Heiligen Geest, die heeft geen vergeving in der eeuwigheid, maar hij is schuldig des eeuwigen oordeels.*

Matt. 12:31-32 – *“Daarom zeg Ik u: Alle zonde en lastering zal den mensen vergeven worden; maar de lastering tegen den Geest zal den mensen niet vergeven worden. En zo wie enig woord gesproken zal hebben tegen den Zoon des mensen, het zal hem vergeven worden; maar zo wie tegen den Heiligen Geest zal gesproken hebben, het zal hem niet vergeven worden, noch in deze eeuw, noch in de toekomstige.”* Leest u ook Luk. 12:10.

1 Joh. 5:16 – *“Indien iemand zijn broeder ziet zondigen een zonde niet tot den dood, die zal God bidden en Hij zal hem het leven geven, dengenene, zeg ik, die zondigen niet tot den dood. Er is een zonde tot den dood; voor dezelve zonde zeg ik niet, dat hij zal bidden.”*

Voor lastering van de Heilige Geest bestaat er geen vergeving. Voor deze zonde is er geen reiniging door Jezus' Bloed weggelegd. Ik bid dat wij dit goed in onze oren zullen knopen. Eigenlijk is het ook wel logisch, dat na de lastering van de Heilige Geest er géén redding meer mogelijk is. Want het is toch de Heilige Geest, Die ons op de Heiland en Redder Jezus Christus wijst? Als wij deze lieve, zachtmoedige en geduldige Geest eerst regelmatig hebben bedroefd, daarna uit ons leven hebben verbannen en ten slotte zelfs hebben gelasterd, wie zal ons dan nog kunnen overtuigen van zonden, gerechtigheid en oordeel (Joh. 16:7-15)?

Wat is eigenlijk lastering, broeders en zusters?

Allereerst denken wij daarbij aan kwaadspreking en zwartmaking. Of aan schelden, smalen of schimpen.

De grondtekst van “lasteren”, dat wil hier zeggen het Griekse woord “blasphemos”, trekt het echter in een nog bredere context. Dit woord is namelijk een samenvoeging van twee woorden. Allereerst “blapto”, dat wil zeggen “hinderen, pijn doen, verwonden” en ten tweede “pheme”, dat wil zeggen “rumoer”.

Zouden wij God daarom ook niet met ons gedrag kunnen lasteren? Want het Van Dale-woordenboek verstaat onder lastering óók “belediging van God” en “het schenden van (Gods) goede naam of eer”.

Brengt ons dit niet in groot gevaar, als wij bewust de zonden blijven beoefenen, terwijl wij van Gods reddende Weg door Jezus' Bloed op de hoogte zijn? Als wij eens de Liefde Gods hebben gemaakt in onze levens?

Geliefde broeders en zusters, God alleen weet waarom de Heilige Geest mij dringt om deze ernstige waarschuwing aan u door te geven. Laat ik tot slot Hebr. 6:4-8 met u lezen: *“Want het is onmogelijk, degenen, die eens verlicht geweest zijn, en de hemelse gave gemaakt hebben, en des Heiligen Geestes deelachtig geworden zijn, En gemaakt hebben het goede woord Gods, en de krachten der toekomstige eeuw, En afvallig worden, die, zeg ik, wederom te vernieuwen tot bekering, als welke zichzelf den Zoon van God wederom kruisigen en openlijk te schande maken. Want de aarde, die den regen, menigmaal op haar komende, indrinkt, en bekwaam kruid voortbrengt voor degenen, door welke zij ook gebouwd wordt, die ontvangt zegen van God; Maar die doornen en distelen draagt, die is verwerpelijck, en nabij de vervloeking, welker einde is tot verbranding.”*

Ik bid dat dit ernstige Woord van God uw harten zal beroeren.

Tot slot de olie

Broeders en zusters, alle lessen samenvattend wijst de gouden Kandelaar op:

- een voortdurend schijnen van het Licht voor Jezus;
- en een voortdurend vrucht dragen voor Jezus (denkt u aan de bloemversieringen);
- waarvoor wij bereid moeten zijn om intense reinigingen door het Woord van God, maar óók lijden en verdrukkingen te ondergaan (denkt u aan het geslagen goud en aan de reinigingen van de brandende pit);
- maar dit alles alléén door de leiding, de kracht en de zalving van de Heilige Geest (denkt u aan het goud en de zeven lampen).

De mate waarin wij bereid zijn om ons aan deze processen over te geven, bepaalt de kwaliteit van onze lichtverspreiding en onze vrucht dracht. En daarmee ben ik aangekomen bij het laatste aspect van de Kandelaar dat ik wil behandelen, namelijk de soort olie waarmee de Kandelaar brandend moest worden gehouden. Er mocht niet zo maar willekeurig welke soort olie worden gebruikt. Neen, uitsluitend de allerhoogste kwaliteit mocht worden gebruikt.

We zullen eerst het relevante schriftgedeelte lezen, namelijk Ex. 27:20-21 – *“Gij nu zult den kinderen Israëls gebieden, dat zij tot u brengen reine olie van olijven, gestoten tot den luchter, dat men geduriglijk de lampen aansteke. In de tent der samenkomst, van buiten den voorhang, die voor de getuigenis is, zal ze Aâron en zijn zonen toerichten, van den avond tot den morgen, voor het aangezicht des HEEREN; dit zal een eeuwige inzetting zijn voor hun geslachten, vanwege de kinderen Israëls.”*

We lezen dat er reine, dat wil zeggen zuivere, olie moest worden gebruikt van gestoten olijven. Dit is een aanduiding voor de allerhoogste kwaliteit van olijfolie. Lev. 24:2 – *“Gebied den kinderen Israëls, dat zij tot u brengen zuivere gestoten olijfolie, voor den luchter, om de lampen gedurig aan te steken.”*

Waarom moest er olie van olijven worden gebruikt?

Ik denk dat God ons een groot aantal aanwijzingen heeft gegeven:

- Vanwege de onbegrensde levenskracht!
Zelfs nu in 2007 groeien er nog olijfbomen, die in de tijd dat Jezus op de aarde wandelde reeds moeten zijn geplant. Bomen dus van duizenden jaren oud.
- Vanwege de vrucht dracht tot in de hoge ouderdom, hetwelk zeker Gods goedkeuring wegdraagt!
Ps. 92:15 – *“In den grijzen ouderdom zullen zij nog vruchten dragen; zij zullen vet en groen zijn,”* En terwijl het Nederlandse spreekwoord zegt, dat men een oude boom niet moet verplanten vanwege het risico van sterfte, kunnen olijfbomen altijd overgeplant worden. Bij een tuincentrum bij mij in de buurt werden honderden jaren oude olijfbomen enkele jaren geleden zonden problemen overgeplant.
- Vanwege de hoge waarde!
De olijfolie fungeerde ook als betaalmiddel (1 Kon. 5:11).
- Omdat de olijf een teken van leven is!
De bladeren vallen niet af. Nadat de oordeelswateren van de zondvloed weer aan het zakken waren, zond Noch een duif weg (Gen. 8:8-12) om te zien of er ergens reeds droge bodem was. En de duif kwam terug met een afgebroken olijftakje in de snavel als éérste teken van leven en een nieuw begin.
- Omdat de edele olijf verwijst naar het door God uitverkoren volk Israël!
Want uit dit volk zou Jezus de Verlosser der wereld worden geboren (Deut. 8:8; Ps. 52:8; Jer. 11:16; Hag. 2:19; Rom. 11:17,24). Israël verschaft door Jezus vettigheid en geestelijke voeding aan de wereld.

Geliefde broeders en zusters, wanneer wij in ons schijnen en vrucht dragen voor Jezus in álle aspecten als de olijfboom zouden zijn, wat voor een geweldige vreugde zouden wij onze Heiland dan bereiden, is het niet!

Hoe werd de olijfolie verkregen? Volgens de Bijbelse Encyclopedie werden de olijven, die overigens een oliegehalte van meer dan 30% hebben, gedeeltelijk geplukt en gedeeltelijk afgeslagen. Van dunne takjes werden ze ook wel afgeschud (Deut. 24:20).

De fijnste en mooiste vruchten werden vervolgens uitgezocht, in een stenen mortier (vijzel) gekneusd (dus niet gestampt en verbrijzeld) en vervolgens in een korf gedaan. De dan uitlekkende olie, vrij van bijmengsels als vruchtvlees en verontreinigingen, is de reine gestoten olie. De allerduurste topkwaliteit.

Een tweede en dus mindere kwaliteit, maar nog steeds waardevolle gestoten olijfolie werd verkregen door de inhoud van de korf met bijvoorbeeld stenen te verzwaren, dus onder druk te zetten. Dit is gestoten olijfolie zoals bedoeld in Ex. 29:40 en Num. 28:5.

De derde kwaliteit olijfolie was bestemd voor het dagelijkse gebruik. De olijven werden hier toe met handkracht gestampt in een mortier of uitgeperst in een pers welke werd aangedreven door bijvoorbeeld ezeltjes. Deze olie was dus vermengd met vruchtvlees, de zaadjes en overige verontreinigingen. Olijfolie werd met brood (naast verse en gedroogde olijven) als dagelijks voedsel gebruikt en was naast voeding en brandstof ook geneesmiddel.

Broeders en zusters, herkent u onze Jezus in het bovenstaande proces? Hoe Hij goeddoende door Israël wandelde en in geestelijke zin de meest reine en allerkostbaarste olie voortbracht? Terwijl Hij veracht en verworpen (dus gekneusd) werd door de schriftgeleerden en Farizeeërs, genas Hij de zieken, herstelde Hij huwelijken, bracht vergeving, verlossing, hoop en blijdschap aan verloren zielen. De kostbare geestelijke olijfolie vloeide spontaan uit Zijn leven naar anderen toe. Jezus was in alle opzichten het Licht der wereld.

Maar dat was nog niet genoeg!

Jezus moest ook het persingsproces ondergaan.

Allereerst in geestelijke zin terwijl Hij nog bezig was om Zijn taak in Israël te volbrengen. Luk. 12:50 – *“Maar Ik moet met een doop gedoopt worden; en hoe worde Ik geperst, totdat het volbracht zij!”*

En vervolgens in de Hof van Gethsemané. Dit Aramese woord betekent *“(olijf)oliepers”*.

Luk. 22:41-44 – *“En Hij scheidde Zich van hen af, omtrent een steenworp; en knielde neder en bad, Zeggende: Vader, of Gij wildet dezen drinkbeker van Mij wegnemen, doch niet Mijn wil, maar de Uwe geschiede. En van Hem werd gezien een engel uit den hemel, die Hem versterkte. En in zwaren strijd zijnde, bad Hij te ernstiger. En zijn zweet werd gelijk grote druppelen bloeds, die op de aarde afliepen.”*

Dank U, Jezus, voor wat U vrijwillig voor ons doorstond. Omdat U ons zo liefhad.

Maar, broeders en zusters, onze Jezus moest óók het lichamelijke persingsproces ondergaan. Want uiteindelijk werd Hij gemarteld en gegeseld en onder smerige bespuwingen en gemene beschimpingen naar Golgotha gebracht. Daar werd Hij op de meest afschuwelijke wijze gekruisigd. Daar werd Zijn Lichaam volkomen kapotgeslagen en verbrijzeld. Daar vloeide Zijn kostbare Bloed tot reiniging van onze vieze zonden. Daar werden Zijn striemen tot onze genezing. Daar werd Zijn arme, kapotgebeukte Lichaam tot voedsel voor ons.

Jes. 53:5 – *“Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden is Hij verbrijzeld; de straf, die ons den vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is ons genezing geworden.”*

En dit alles onderging Hij gewillig, omdat God de Vader ons zo graag wilde redden van een eeuwig verderf. Jes. 53:10 – *“Doch het behaagde den HEERE Hem te verbrijzelen; .....*”

Oh, hoe groot bent u, mijn lieve Jezus, mijn Heiland. Duizendmaal dank dat U dit gewillig voor mij onderging.

Geliefde broeders en zusters, het is mijn verlangen dat u en ik Jezus in dit proces zullen kunnen en willen navolgen. Om het Licht te verspreiden en vruchten voort te brengen. Om het voedsel uit te delen aan hongerige mensen. De mate van onze overgave aan Jezus zal de hoogte van de kwaliteit hiervan bepalen. En uiteindelijk zullen wij zelfs bereid moeten zijn om net als Jezus het proces van verbrijzeling in te gaan en onszelf volkomen prijs te geven voor Jezus. Dit zal zeker niet gemakkelijk zijn. Indien wij echter gewillig zijn, zal Hij ons de kracht geven en ons leiden. De Here zegene u rijkelijk. Amen.